

การประชุมประจำปี 2553 ทิศทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

เศรษฐกิจเข้มแข็งบนฐานความรู้และมีภูมิคุ้มกัน

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ

รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วันศุกร์ที่ 6 สิงหาคม 2553 เวลา 13.00 – 16.30 น.

ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุม อิมแพ็ค เมืองทองธานี จ. นนทบุรี

1

โครงสร้างเศรษฐกิจและปัจจัยแวดล้อม

2

ปัจจัยเสี่ยงและภูมิคุ้มกัน

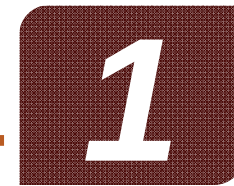
3

ข้อเสนอยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

4

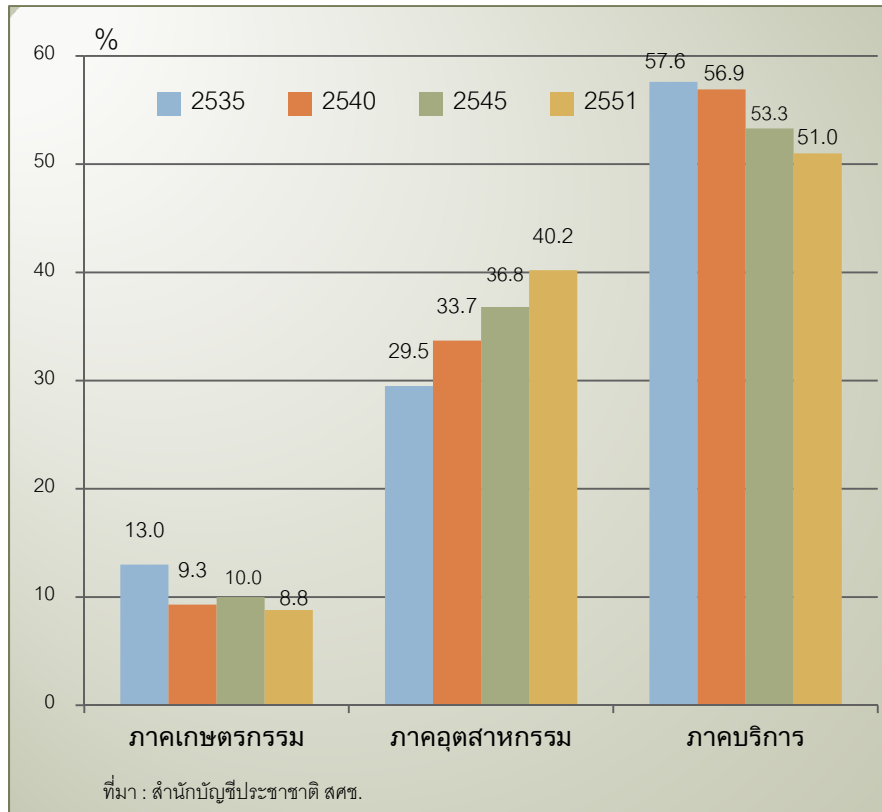
ทิศทางและแนวโน้มการปรับโครงสร้างในอนาคต

โครงสร้างเศรษฐกิจและปัจจัยแวดล้อม

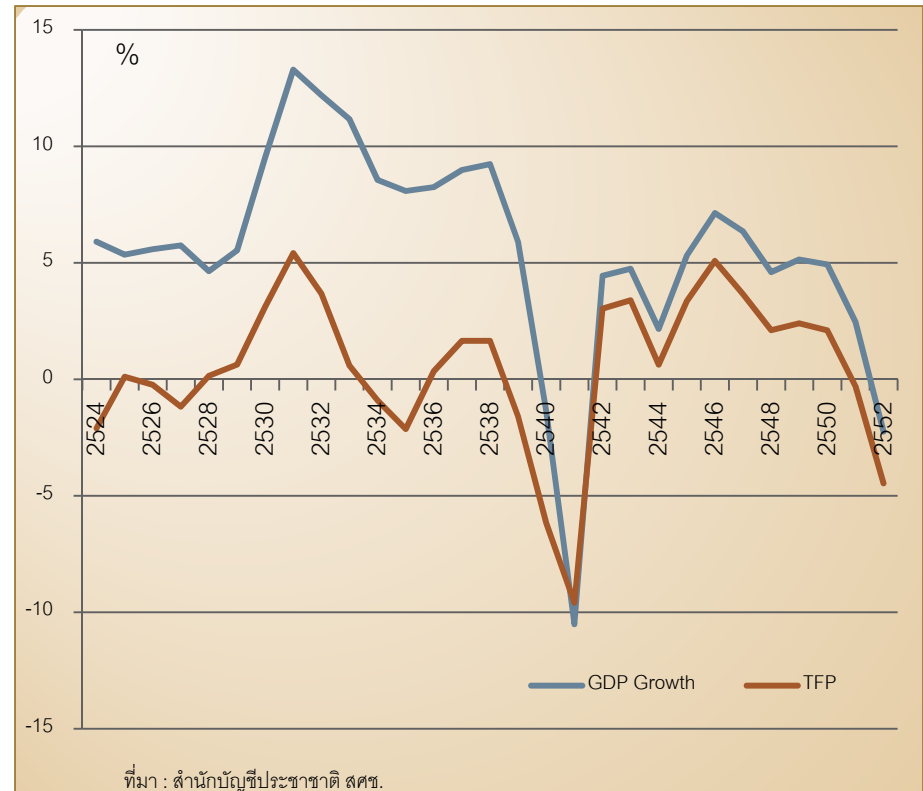

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจและผลการพัฒนา

สัดส่วนการผลิตรายสาขาต่อ GDP

เปรียบเทียบอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและผลผลิตภาพการผลิตรวมของไทย

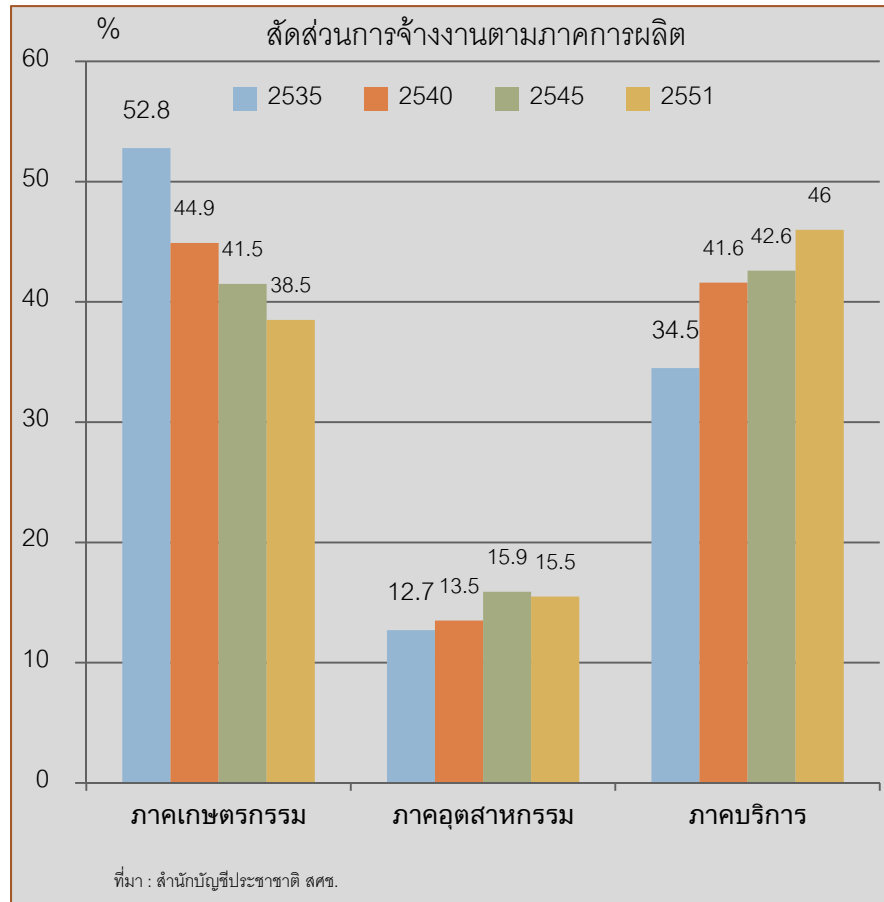
การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ

- ประเทศไทยปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตจากเดิมซึ่งเป็นประเทศกสิกรรมมาสู่ประเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- สัดส่วนภาคอุตสาหกรรมสูงกว่าภาคเกษตรกรรมเป็นครั้งแรกและขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 เป็นต้นมา

การเติบโตจากการเพิ่มปริมาณการใช้ปัจจัยการผลิต

- การขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ผ่านมาที่มีมาจากการเพิ่มปริมาณการใช้ปัจจัยการผลิตเป็นหลัก
- ภายใต้ข้อจำกัดด้านทรัพยากร การพัฒนาตามแนวทางเดิม ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจในระยะยาว

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและภาพรวมการพัฒนา

โครงสร้างการจ้างงาน

- ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ผลประโยชน์จากการพัฒนามักตกอยู่กับประชาชนบางส่วนของประเทศ โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรม
- ประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ในภาคเกษตรและบริการเป็นเจ้าของการผลิตในประเทศในสัดส่วนที่น้อยลงเรื่อยๆ

การขยายตัวทาง

เศรษฐกิจ
ที่มีที่มาจากเพิ่ม
ปริมาณการใช้ปัจจัย
การผลิตเป็นหลัก โดยที่
ประสิทธิภาพการใช้
ปัจจัยการผลิตไม่เพิ่มขึ้น

เศรษฐกิจ
ขยายตัวดีแต่ยัง
ขาดคุณภาพและ
ความยั่งยืน

ผลจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

- ปัญหาสังคมเชิงโครงสร้าง ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ การเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ
- การพัฒนาขาดความสมดุลและความยั่งยืน เศรษฐกิจเติบโตอย่างประวาบาง สังคมมีปัญหาจากการแข่งขัน

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและแหล่งที่มาของการเจริญเติบโตในภาคเกษตรกรรม

สาขา เกษตรกรรม	เฉลี่ย แผนฯ 5 (2525-2529)	เฉลี่ย แผนฯ 6 (2530-2534)	เฉลี่ย แผนฯ 7 (2535-2539)	เฉลี่ย แผนฯ 8 (2540-2544)	เฉลี่ย แผนฯ 9 (2545-2549)	เฉลี่ย	
						3 ปีแรก แผนฯ 10 (2550-2552)	2525-2552
GDP Growth	3.31	4.55	2.98	2.04	2.90	1.30	2.96
แหล่งที่มา							
แรงงาน	0.15	0.11	-0.27	-0.07	0.08	0.01	0.00
ที่ดิน	0.11	0.06	0.05	0.06	0.14	0.36	0.11
ทุน	1.87	3.01	6.57	3.34	3.19	3.17	3.61
TFP	1.18	1.36	-3.37	-1.29	-0.51	-2.78	-0.77

ที่มา: สำนักบัญชีประชาชาติ สศช.

- บทบาทของภาคเกษตรมีนัยสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในมิติความมั่นคงทางอาหารและเป็นฐานในการสร้างมูลค่า แม้ว่าประสิทธิภาพของภาคเกษตรไม่ได้เพิ่มขึ้นมากนัก
- ช่วง 3 ปีแรกของแผนฯ 11 (ปี 50-52) ภาคเกษตรฯ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.30 ต่อปี โดยปัจจัยทุนมีการขยายตัวอย่างชัดเจน รองลงมา คือ ที่ดินและแรงงาน แต่ TFP กลับลดลงร้อยละ 2.78 สะท้อนภาพการผลิภาคเกษตรกรรมส่วนใหญ่ที่ยังอาศัยปัจจัยการผลิตขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะปัจจัยทุน เช่น เครื่องจักรไถนา เครื่องเก็บเกี่ยวข้าว เป็นต้น

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและแหล่งที่มาของการเจริญเติบโตในภาคอุตสาหกรรม

สาขา อุตสาหกรรม	เฉลี่ย แผนฯ 5 (2525-2529)	เฉลี่ย แผนฯ 6 (2530-2534)	เฉลี่ย แผนฯ 7 (2535-2539)	เฉลี่ย แผนฯ 8 (2540-2544)	เฉลี่ย แผนฯ 9 (2545-2549)	เฉลี่ย	
						3 ปีแรก แผนฯ 10 (2550-2552)	2525-2552
GDP Growth	5.70	15.48	10.25	2.04	7.43	1.70	7.48
แหล่งที่มา							
แรงงาน	1.07	3.05	1.96	0.54	0.97	0.35	1.39
ทุน	4.78	11.08	7.85	1.00	2.03	2.46	5.04
TFP	-0.15	1.35	0.44	0.50	4.42	1.11	1.05

ที่มา: สำนักบัญชีประชาชาติ สศช.

- ภาคอุตสาหกรรมยังคงเป็นภาคที่มีบทบาทสูงต่อระบบเศรษฐกิจ แต่ประสิทธิภาพการผลิตโดยรวมของภาคอุตสาหกรรมยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร โดยขยายตัวร้อยละ 1.11 ในช่วง 3 ปีแรกของแผนฯ 10 (ปี 50-52)
- GDP Growth ของสาขาอุตสาหกรรมมีการขยายตัวสูงที่สุดในช่วงแผนฯ 6 (ปี 30-34) เฉลี่ยร้อยละ 15.48 ต่อปี โดยตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา (ปี 25-52) ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7.48 ต่อปี โดยแหล่งที่มาของการเจริญเติบโตของสาขาอุตสาหกรรมมาจากปัจจัยทุนสูงถึงร้อยละ 67.4 ของ GDP สาขาอุตสาหกรรม ที่เหลือเป็นปัจจัยแรงงานและ TFP ร้อยละ 18.6 และ 14.0 ตามลำดับ

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและแหล่งที่มาของการเจริญเติบโตในภาคบริการและอื่นๆ

สาขา บริการและอื่นๆ	เฉลี่ย แผนฯ 5 (2525-2529)	เฉลี่ย แผนฯ 6 (2530-2534)	เฉลี่ย แผนฯ 7 (2535-2539)	เฉลี่ย แผนฯ 8 (2540-2544)	เฉลี่ย แผนฯ 9 (2545-2549)	เฉลี่ย	
						3 ปีแรก แผนฯ 10 (2550-2552)	2525-2552
GDP Growth	5.99	1.79	8.07	-1.73	5.09	1.80	5.23
แหล่งที่มา							
แรงงาน	1.93	1.78	1.94	0.71	1.21	0.80	1.44
ทุน	4.92	7.40	7.81	1.33	1.44	1.94	4.30
TFP	-0.86	1.61	-1.68	-3.77	2.44	-0.94	-0.50

ที่มา: สำนักบัญชีประชาชาติ สศช.

- ภาคบริการมีบทบาทในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยรวม รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และสนับสนุนการเติบโตอย่างยั่งยืนของประเทศไทย แต่วิกฤตการณ์ภายในประเทศและต่างประเทศที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา ทำให้ผลประกอบการผลิตรวมในภาคบริการลดลงร้อยละ 0.94 ในช่วง 3 ปีแรกของแผนฯ 11 (ปี 50-52)
- ในช่วง 3 ปีแรกของแผนฯ 10 (ปี 50 -52) GDP สาขาบริการและอื่นๆ ขยายตัวร้อยละ 1.80 โดยแหล่งที่มาของการเจริญเติบโตมาจากการขยายตัวของปัจจัยทุนมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยแรงงาน

โครงสร้างการส่งออก-นำเข้าของไทย

สินค้าส่งออก	สัดส่วน (%)				
	แผน 6 (2534)*	แผน 7 (2539)*	แผน 8 (2544)*	แผน 9 (2549)*	แผน 10 (2552)*
เกษตร	20.85	16.08	10.83	10.12	10.77
อุตสาหกรรมเกษตร	10.54	8.95	7.40	6.14	7.40
อุตสาหกรรม	65.92	71.83	75.28	77.14	76.38
แร่และเชื้อเพลิง	1.50	2.00	3.14	5.32	5.45
อื่นๆ	1.20	1.14	3.35	1.28	-

- สินค้าอุตสาหกรรมยังเป็นสินค้าส่งออกหลักมาโดยตลอด และมีสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากไทยยังคงเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกที่สำคัญ
- ขณะที่สัดส่วนการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรลดลง

- การนำเข้าสินค้าทุน สินค้าวัตถุดิบและสำเร็จรูปมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากผู้ประกอบการไทยสามารถผลิตขึ้นส่วนในประเทศได้มากขึ้น โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมยานยนต์
- อย่างไรก็ตาม ยังคงมีการนำเข้าสินค้านี้บางส่วนที่สูง เมื่อเทียบกับการนำเข้าในภาพรวมของประเทศ

สินค้านำเข้า	สัดส่วน (%)				
	แผน 6 (2534)*	แผน 7 (2539)*	แผน 8 (2544)*	แผน 9 (2549)*	แผน 10 (2552)*
สินค้าเชื้อเพลิง	9.23	8.74	11.95	19.66	18.60
สินค้าทุน	31.06	33.91	31.52	28.29	27.25
สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป	45.80	41.51	44.74	40.60	40.35
สินค้าอุปโภค บริโภค	6.22	6.89	7.79	7.33	10.14
ยานพาหนะและอุปกรณ์ขนส่ง	5.39	6.76	3.30	3.05	3.45
อื่นๆ	2.30	2.19	0.69	1.07	0.20

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร * ปีสุดท้ายของแผนฯ

ดัชนีวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไทยปี 2547-2553

IMD ปัจจัยหลัก	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553
โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์	46	47	45	49	37	40	40
โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี	38	37	41	48	43	36	48
จำนวนประเทศทั้งหมด	51	51	53	55	55	57	58
WEF ปัจจัยนวัตกรรม (Innovation)	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553
ปัจจัยนวัตกรรม (Innovation)	n.a.	38	33	36	54	57	-
จำนวนประเทศทั้งหมด	104	117	125	131	134	133	-

ที่มา: IMD และ WEF

ปัจจัยหลัก	2547	2548	2549	2550
ค่าใช้จ่าย R&D (% GDP)	0.26	0.24	0.25	0.21
ค่าใช้จ่าย R&D (ลบ.)	16,571	16,667	19,549	18,225
ค่าใช้จ่าย R&D ของภาคอุตสาหกรรม (% GDP)	-	0.094	0.10	0.096
ค่าใช้จ่าย R&D ของอุตสาหกรรม การผลิต:บริการ (ลบ.)	-	6,133:546	6,620:1,379	6,724:1,485
บุคลากรวิจัยเต็มเวลาต่อประชากร 10,000 คน	-	5.92	-	6.76
การจดสิทธิบัตร (รายการ)	2,044	1,322	1,878	1,824
การยื่นขอ (รายการ)	8,942	10,885	9,821	10,339

ที่มา: วช. สวทช. สวทช.

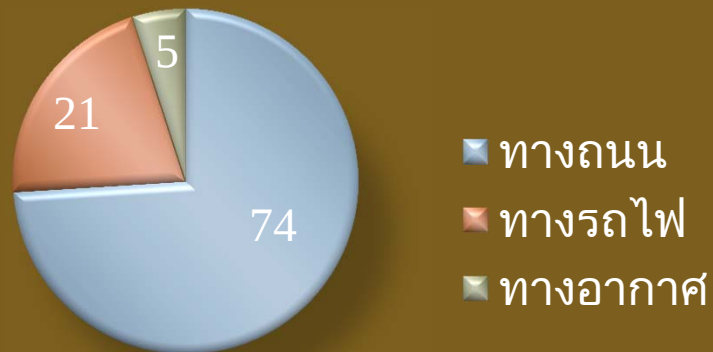
เปรียบเทียบอันดับความสามารถทางการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของไทยกับต่างประเทศ

IMD โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553
ไทย	46	47	45	49	37	40	40
มาเลเซีย	33	35	32	31	28	33	27
สิงคโปร์	16	16	14	13	8	12	12
เกาหลี	17	13	10	7	5	3	4
จีน	20	18	15	15	10	6	10
อินเดีย	30	26	24	26	29	32	34
IMD โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553
ไทย	38	37	41	48	43	36	48
มาเลเซีย	19	20	19	18	18	17	19
สิงคโปร์	2	3	3	2	2	2	2
เกาหลี	8	2	6	6	14	14	18
จีน	33	32	29	27	32	21	22
อินเดีย	40	36	37	37	41	37	38
จำนวนประเทศทั้งหมด	51	51	53	55	55	57	58

ที่มา: IMD

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

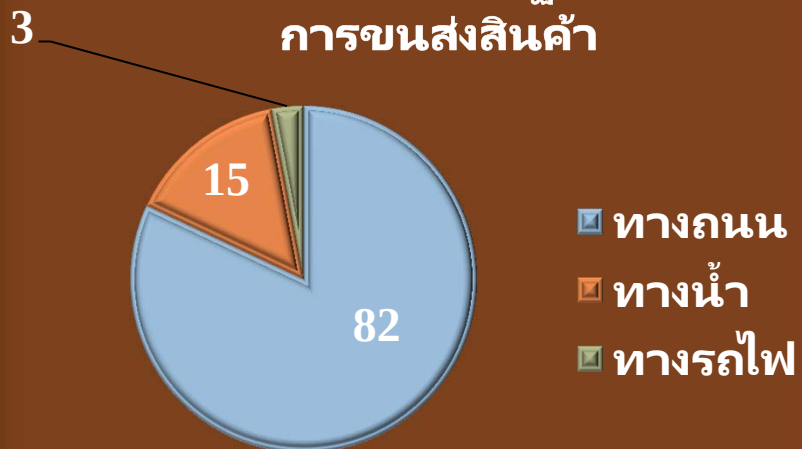
สัดส่วนโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการขนส่งผู้โดยสาร

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ

- สัดส่วนการขนส่งผู้โดยสารภายในประเทศ โดยทางถนนร้อยละ 74 ทางรถไฟร้อยละ 21 ทางอากาศร้อยละ 5

สัดส่วนโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการขนส่งสินค้า

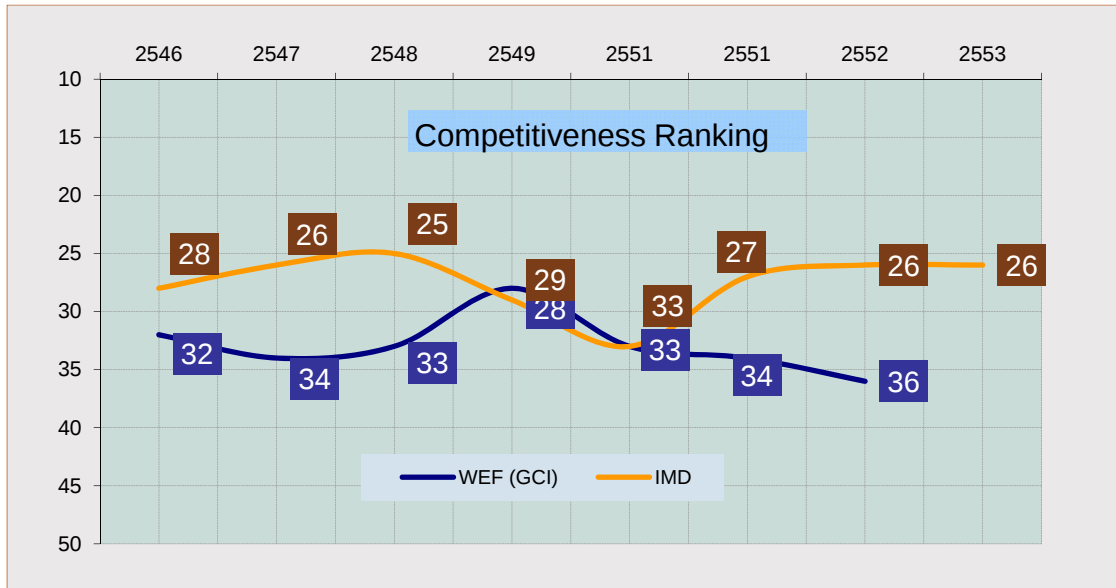
- การขนส่งสินค้าส่วนใหญ่เป็นการขนส่งทางถนน ร้อยละ 82 ทางน้ำร้อยละ 15 และทางรถไฟร้อยละ 3

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในระยะที่ผ่านมา ยังขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เป็นผลทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในบางโครงการเมื่อดำเนินการสร้างแล้วเสร็จ ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการลงทุนนั้นได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ที่มา. สศช.

สถานภาพความสามารถในการแข่งขันโดยรวมของประเทศไทย

ความสามารถในการแข่งขันของไทยปี 2546 - 2553

- ประเทศไทยมีระดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง (Middle Income Tier)
- ช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยอยู่ในระดับทรงตัวหรือมีทิศทางปรับตัวแย่ลง

ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยแยกตามปัจจัยหลักของ IMD*

ประเทศไทย	'50	'51	'52	'53
อันดับโดยรวม	33	27	26	26
1. สมรรถนะเศรษฐกิจโดยรวม	15	12	14	6
2. ประสิทธิภาพของภาครัฐ	27	22	17	18
3. ประสิทธิภาพของภาคเอกชน	34	25	25	20
4. โครงสร้างพื้นฐาน	48	39	42	46

* จำนวนประเทศในการจัดอันดับของ IMD แต่ละปีอยู่ที่ประมาณ 55-58 ประเทศ

จุดแข็ง

- สมรรถนะเศรษฐกิจโดยรวม

กลุ่มที่มีการปรับตัวดีขึ้น

- ประสิทธิภาพของภาครัฐ
- ประสิทธิภาพของภาคเอกชน

จุดอ่อน

- โครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง

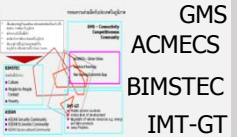
- ✓ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆ
 - ➔ สร้างอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ✓ การขยายตัวของอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ คือ จีน รัสเซีย อินเดีย และบราซิล (BRIC)
 - ➔ เพิ่มบทบาทของเศรษฐกิจเอเซียในเวทีโลก

ไทยจำเป็นต้องแสวงหาความร่วมมือทางเศรษฐกิจและความร่วมมืออื่นๆกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค

การรวมกลุ่มในภูมิภาคเอเซีย และการเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

- ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มในภูมิภาค (Regional Value Chain) เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มอำนาจในการต่อรอง และขยายตลาด
- เพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้กับไทย และส่งผลให้ไทยมีศักยภาพที่จะเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและขนส่งของอาเซียน
- ส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคเพื่อเผชิญกับภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน

ไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาในอนุภูมิภาคผ่านกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับเพื่อนบ้าน

- ความก้าวหน้าในการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งเชื่อมต่อระหว่างประเทศ จนกลายเป็นระเบียงการขนส่งของภูมิภาค (Transport Corridor)
- สร้างโอกาสทางเศรษฐกิจจากการขยายตลาดความร่วมมือไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเพื่อให้ผู้ประกอบการไทยที่มีศักยภาพเข้าไปดำเนินกิจการเชิงรุก

การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

- การก่อสร้างเส้นทางคมนาคม การปรับปรุงด้านศุลกากร และจัดศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ OSS ในบริเวณชายแดนจังหวัดเชียงราย ตาก หนองคาย มุกดาหาร สระแก้ว และสงขลา
- ครม.มีมติเมื่อ 22มิ.ย.53 อนุมัติในหลักการกฎหมายจัดตั้ง อปท. รูปแบบพิเศษนครแม่สอด
- คกก.พัฒนาระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริหารของประเทศ มีมติเมื่อ 21มิ.ย.53 มอบหมายให้ กท.ต่างประเทศ ประสานงานกับพม่า ในการที่ไทยจะให้การสนับสนุนการพัฒนาท่าเรือทวายและพื้นที่หลังท่าเพื่อผลักดันให้เป็นศูนย์กลางการขนส่งของภูมิภาค และมอบหมายให้ กท.คมนาคม ศึกษารายละเอียดการพัฒนาทางหลวงจากกาญจนบุรี ไปยังท่าเรือทวาย

เกิดภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่มีความซับซ้อนเชื่อมโยงกันหลายมิติ และยากจะแก้ไขโดยประเทศเดียว

- ปัญหาที่สำคัญได้แก่ ปัญหาความมั่นคงมนุษย์ การก่อการร้าย และปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ จึงจำเป็นต้องร่วมมือกันหลายประเทศ ส่งผลให้มีการก่อตั้งกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศในพื้นที่ภูมิภาคต่างๆ ของโลก

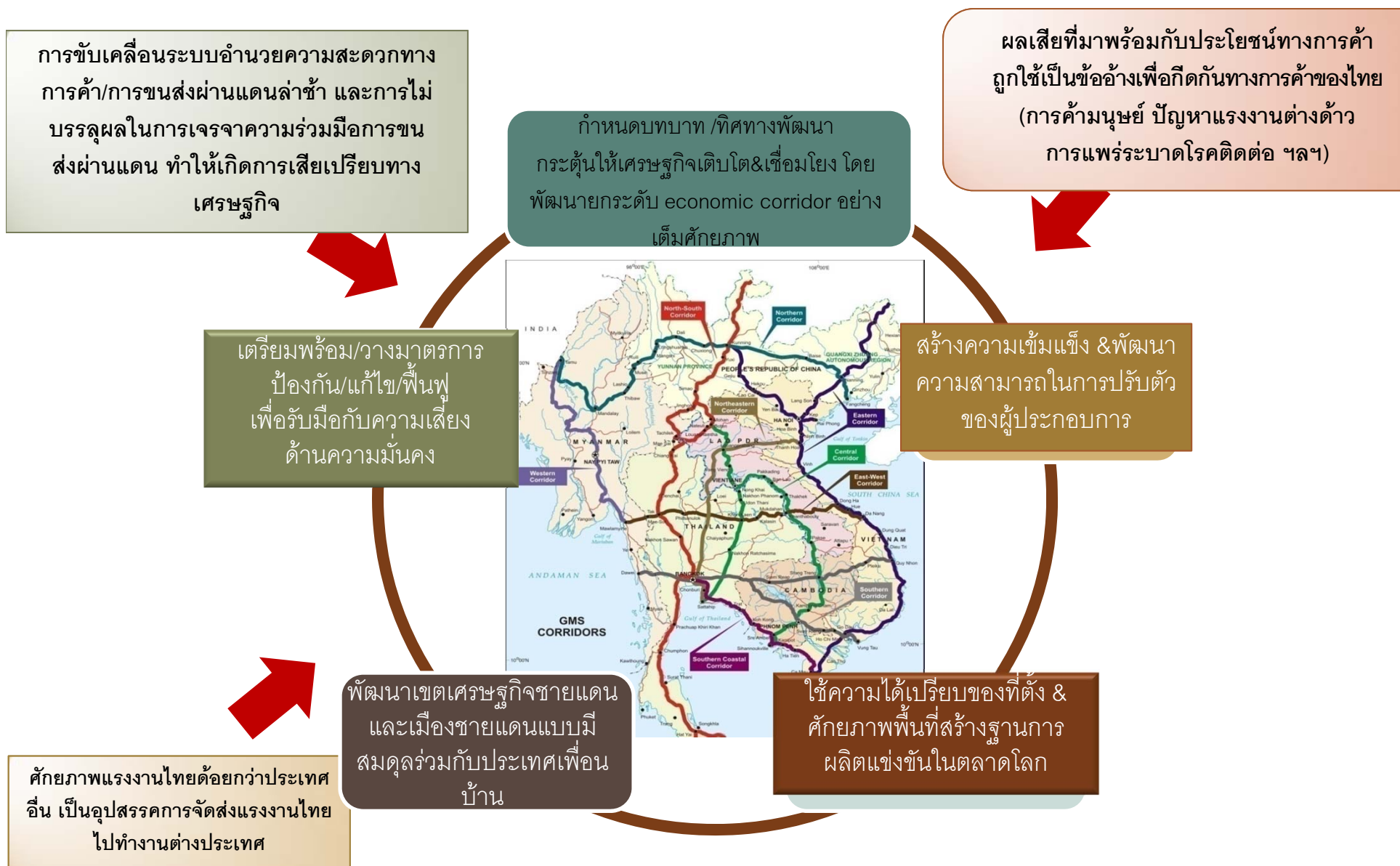
ปัจจัยเสี่ยงและภูมิคุ้มกัน

ปัจจัยเสี่ยงและภูมิคุ้มกัน

ปัจจัยเสี่ยง	ภูมิคุ้มกัน
- ผลิตภาพการผลิตในภาคการผลิตและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ - ทรัพยากรธรรมชาติมีอยู่อย่างจำกัดและมีแนวโน้มเสื่อมโทรมมากขึ้นเรื่อยๆ - ภาวะโลกร้อนส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งกระทบต่อผลผลิตภาคการเกษตรและรูปแบบการผลิตของภาคอุตสาหกรรม - ความสามารถในการปรับตัวของภาคการผลิตและบริการให้ทันต่อการตอบสนองของความต้องการสินค้าและบริการของผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มมากขึ้นในประเทศพัฒนาแล้ว - การเปิดเสรีการค้าการลงทุนส่งผลให้เกิดการแข่งขันสูงขึ้น - กฎระเบียบและกฎ กติกาใหม่ๆ ในการบริหารจัดการเศรษฐกิจโลก	- พัฒนา เสริม สร้าง ทักษะ ความชำนาญ องค์ความรู้ เทคโนโลยี และภูมิปัญญา รวมทั้งการประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการยกระดับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการ - ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ - ส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน - ใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ รวมทั้งรักษาและใช้ประโยชน์จากความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ความมีเอกลักษณ์โดดเด่นของประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและความเป็นไทย - สร้างบรรยากาศการค้าและการลงทุน รวมทั้งปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เอื้อต่อการเพิ่มผลผลิตการผลิต

ความเสี่ยงและภูมิคุ้มกัน

ข้อเสนอยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

วัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนา และตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์

- เพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เสริมสร้างการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องทั้งในระยะกลางและระยะยาวอย่างสมดุล
- สร้างระบบประกันการบริหารจัดการความเสี่ยงในด้านเศรษฐกิจ
- สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าและบริการในภูมิภาคบนฐานปัญญานวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- สร้างเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ภายในที่เชื่อมโยงไปสู่ประเทศในภูมิภาค

เป้าหมายการพัฒนา

- รักษาอัตราการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับภาคเกษตรและภาคบริการมากขึ้น
- พัฒนาระบบการผลิตและบริการที่เน้นการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยพัฒนาให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตที่เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและบริการเพิ่มขึ้น
- เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- เพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทย

ตัวชี้วัด

- TFP สูงขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี*
- สัดส่วนภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของ GDP เพิ่มสัดส่วนมูลค่าภาคบริการไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของ GDP และพัฒนาให้เกิดเขต/ เมือง/ นิคมอุตสาหกรรมนิเวศอย่างน้อย 2 แห่ง
- สัดส่วนสินค้าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ของ GDP
- การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ของ GDP และผลิตบุคลากรวิจัยและพัฒนาเป็น 10 คนต่อประชากร 10,000 คน
- ลดสัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP เหลือร้อยละ 16 และเพิ่มสัดส่วนการขนส่งทางรางเป็นร้อยละ 5
- สัดส่วนผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้นวัตกรรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของ GDP

* ภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตไม่ต่ำกว่าร้อยละ 1 ภาคอุตสาหกรรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 และภาคบริการไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 และเพิ่มสัดส่วนการใช้สิทธิประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรีต่อมูลค่าการส่งออกรวมจากร้อยละ 29 ในปี 2552 เป็น ร้อยละ 50 ในปี 2559

ให้ความสำคัญต่อการใช้นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งต่อยอดองค์ความรู้ ในการสร้างมูลค่าตลอดห่วงโซ่อุปทาน เป็นพลังขับเคลื่อนหลักสู่เศรษฐกิจสมดุลและยั่งยืนในระยะยาว

ภาคการผลิต/ปัจจัยสนับสนุน	แนวทางการพัฒนา
1. พัฒนาการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตร	- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตรให้เอื้อต่อการผลิตและการตลาด - สร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงด้านรายได้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร - สนับสนุนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรแบบกลุ่มการผลิต (Cluster)
2. พัฒนาภาคอุตสาหกรรม	- พัฒนาคุณภาพทุนมนุษย์ และผลิตภาพการผลิตอย่างต่อเนื่อง - เชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่การผลิตระหว่างอุตสาหกรรมขนาดใหญ่กับ OTOP และ SMEs - พัฒนาเขต/เมือง/นิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่เศรษฐกิจหลัก
3. พัฒนาภาคบริการ	- ขยายฐานการผลิต การลงทุน การตลาด ภาคธุรกิจบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ และพัฒนาปัจจัยแวดล้อม - ฟื้นฟูและยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว - เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเอกชน ท้องถิ่น ชุมชน ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
4. พัฒนาภาคการค้าและการลงทุน	- เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการตลาด - พัฒนาทักษะ องค์ความรู้ของผู้ประกอบการในภาคการผลิตและการค้า และส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปต่างประเทศ - ผลักดันการจัดทำความตกลงการค้าเสรี และเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงที่มีผลบังคับใช้
5. พัฒนาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และ นวัตกรรม (วทน.)	- สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้ วทน. - ผลักดันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทาง วทน. ให้ทั่วถึงและเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์	ผลักดันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศ โดยเน้นการพัฒนาให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง
7. ปฏิรูปกฎหมายเศรษฐกิจ และกฎ ระเบียบ ต่างๆ	ให้เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจอย่างเป็นธรรม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

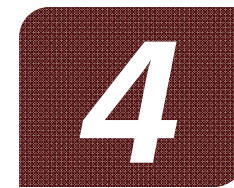

เป้าหมายการพัฒนา

1. ประเทศไทยได้รับการยอมรับจากประชาคมอาเซียนและประเทศเพื่อนบ้าน ในการเป็นศูนย์กลางธุรกิจและการค้าของภูมิภาค
2. เพิ่มการใช้สิทธิประโยชน์จากความตกลงทางการค้าเสรีให้มากขึ้น
3. ลดต้นทุนการประกอบธุรกิจในประเทศและระหว่างประเทศภายในภูมิภาค
4. สร้างฐานเศรษฐกิจของประเทศโดยอาศัยความได้เปรียบด้านที่ตั้งและประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานและระบบอำนวยความสะดวกทางการค้าข้ามแดนและผ่านแดน
5. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการในภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องให้สามารถเชื่อมโยงการค้าและการลงทุนกับประเทศอื่นในภูมิภาค
6. ลดปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด และภัยพิบัติ ภายใต้ความร่วมมือกับมิตรประเทศที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

1. สร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	➡	- ผลักดันให้อาเซียนมีบทบาทหน้าที่สร้างสรรค์ในเวทีระหว่างประเทศ - ยกระดับการให้บริการด้านสุขภาพและสาธารณสุข - ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานและทักษะด้านภาษา - สร้างความเข้มแข็งสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน
2. ขยายความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ	➡	- พัฒนาบริการขนส่งและโลจิสติกส์ - ปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้า - พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์
3. ปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการพัฒนาดังแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น	➡	- สร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับการกระแสการเปลี่ยนแปลง - สนับสนุนกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์ระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดให้พัฒนาเชื่อมโยงกับเพื่อนบ้านในทิศทางที่สอดคล้องกับนโยบายระหว่างประเทศ - ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายสถาบันการศึกษา
4. สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและวางแนวทางป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้น	➡	- เร่งปฏิรูปกฎหมายศก. กฎ ระเบียบต่างๆให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจการค้า/ลงทุนอย่างเป็นธรรม & ผลักดันประกาศใช้กฎหมายใหม่ๆรองรับการเปิดเสรี - ส่งเสริมการจดสิทธิบัตร การคุ้มครองและบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา
5. พัฒนาฐานลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภูมิภาค	➡	- พัฒนาพื้นที่ภาคต่างๆของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยเฉพาะในแนว EWEC NSEC - พัฒนาเขตศก. ชายแดน/เมืองชายแดนให้เป็นประตูเชื่อมโยงศก. กับประเทศเพื่อนบ้าน - บูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน เพื่อประโยชน์ด้านมั่นคงและเสถียรภาพพื้นที่
6. สร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาค	➡	- เร่งดำเนินการด้านการยอมรับมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงาน - ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ - คุ้มครองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ
7. เสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศสนับสนุนการเจริญเติบโตศก.อย่างมีจริยธรรมไม่กระทบสิ่งแวดล้อม.	➡	- ดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง - เสริมสร้างการผลิตและบริโภคสินค้าและบริการที่นำสู่การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
8. ขยายความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ	➡	- พัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติทั้งระบบ - เตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน - ร่วมมือป้องกันการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคภัยที่เกิดขึ้นใหม่ในโลก

ทิศทางและแนวโน้มการปรับโครงสร้างในอนาคต

ทิศทางและแนวโน้มการปรับโครงสร้างในอนาคต

- เศรษฐกิจของประเทศขึ้นอยู่กับภาคเกษตร ข้าว ยางพารา ไม้สัก ดีบุก
- ส่งออกสินค้าขั้นพื้นฐานที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำ

- ใช้แรงงานราคาถูกและทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก
- การพัฒนาเศรษฐกิจใช้วิธีการแข่งขันด้วยราคา
- พึ่งพาความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีการผลิตจากต่างประเทศในการพัฒนาประเทศ

- การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่การผลิต
- การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทาง ศก. พร้อมกระจายรายได้และสร้างสมดุลทางเศรษฐกิจ
- การยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชน

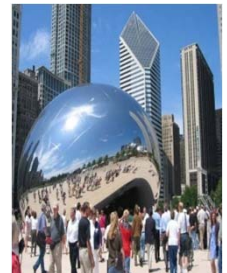
เศรษฐกิจฐานความรู้

การพัฒนาเศรษฐกิจ
บนฐานอุตสาหกรรม

ประเทศ

เศรษฐกิจเกษตรกรรม

- ใช้แนวคิดสร้างสรรค์และการสร้างนวัตกรรม รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้ให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าตลอดห่วงโซ่อุปทาน
- ใช้ความได้เปรียบด้านที่ตั้งและเอกลักษณ์ความเป็นไทย สนับสนุนให้ไทยเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าและการผลิตสินค้าและบริการบนฐานความรู้ นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภูมิภาค
- ให้ประโยชน์จากโอกาสทางเศรษฐกิจและการใช้ทรัพยากรร่วมกันตามกรอบความร่วมมือต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของไทย

2500

2525

2553

www.nesdb.go.th